

og at for saa vidt der i disse Kasser, som allerede bestod, inden de fik offentlig Anerkendelse, maatte være Medlemmer, hvis Formuesomstændigheder hævede dem over dem, hvis økonomiske Kaar gav dem Adgang til saadan Statshjælp gennem anerkendte Sygekasser, skulde saadanne Medlemmer selvfølgelig have Lov til at blive ved at være nydende Medlemmer af de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, men for saa vidt angik Kontingentet fra saadanne formuende Medlemmer eller Medlemmer med større Indtægter, vilde der ikke være at beregne noget Statstilskud. Som Følge deraf har altsaa Præmien for de Medlemmer, som hører ind under den af mig i § 5 i den gældende Lov nævnte Definition, ikke været medindbefattet ved Beregningen af Statstilskuddet. Da jeg følte mig forpligtet til i Henhold til et Udvalgs Indstilling ogsaa i indeværende Samling at fremsætte Forslag om en Revision af Sygekasseloven, siger det sig selv, at den Henvisning til den gældende Sygekasselov, som findes i den nu af mig citerede § 5 i Arbejdsløsheds-kasseloven, vilde jeg ikke med Rette kunne optage i det Revisionsforslag, som jeg havde en Forpligtelse til at fremsætte for Rigsdagen. Baade af formelle og af praktiske Grunde anser jeg det for ønskeligt, at Loven om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser kunde gaa for sig selv, at man ikke ved Revisionen af Arbejdsløsheds-kasseloven skulde være henvist til at se paa, hvilke Bestemmelser der maatte blive vedtaget med Hensyn til en anden Lov, hvormed der maaske paa andre Omraader kunde opstaa Uenighed, og hvis Revision maaske kunde volde Vanskeligheder. Som Følge deraf foreslaar jeg i øvrigt saavel i Loven om Sygekasser som i det Forslag, der foreligger til Behandling her, i selve Forslagene indsat bestemte Indtægtsgrænser eller Formuegrænser til Afgørelse af, hvem der kan være Medlem i de paagældende Kasser, idet jeg dog fandt det rigtigt, at Personer, som maatte være Medlemmer, men senere var komne op paa Indtægter eller Formuer, som var over de af mig foreslaaede, i Overensstemmelse med, hvad der ogsaa er gældende Lov, skulde kunne blive i anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, men at deres Præmier ikke skulde medregnes, naar Beregningen af Statstilskuddet blev foretaget. Det var altsaa den ene Forandring, som i og for sig ikke var nogen Forandring, fordi Princippet er akkurat det samme. Forskellen er kun, at medens der i den gamle Lov var henvist til Sygekasseloven,

fandt jeg det her rigtigst at sætte Bestemmelserne ind i selve Loven, saaledes at man kunde undgaa at henvise til en Lov, der for Tiden var Genstand for Behandling og kunde tænkes ændret paa forskellige Punkter under Forslagets Gang gennem Rigsdagen. Jeg har nævnt det mere af Hensyn til de Forhandlinger og Forandringer, der er sket under Sagens Gang gennem Folketinget, end for at gøre opmærksom paa nogen Forskel, for det er det nemlig i Virkeligheden ikke i Sammenligning med den gældende Lovs Bestemmelser. Det er altsaa kun at indføre i selve Loven det, som tidligere stod som en Henvisning til Sygekasseloven.

Jeg fandt det dernæst rigtigt at forsøge at løse den Vanskelighed, som har vist sig ved, at Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne i Henhold saavel til selve Loven som ogsaa til de enkelte Kassers af Ministeriet godkendte Vedtægter skal gaa arbejdsløse i nogle Dage, inden der kan hæves Dagpenge af Arbejdsløsheds-kasserne. Det har vist sig, at disse Bestemmelser har medført Vanskeligheder, nogle Steder maaske ogsaa Misbrug derved, at det ret selvfølgelig ikke var saa tiltalende, om Medlemmerne af Arbejdsløsheds-kasserne, naar de under en Karenstid, som vi plejer at kalde det, f. Eks. paa 6 Dage, den femte Dag f. Eks. kunde faa Arbejde 1 eller 2 Dage, saa paa ny skulde have andre 6 Dage, inden de kunde opnaa Understøttelse. Der kan maaske have været Medlemmer, der har været fristede til at sige: da jeg ikke har Udsigt til at faa Arbejde mere end nogle faa Dage og atter skal gaa arbejdsløs i længere eller kortere Tid, saaledes som det nu er i de forskellige Vedtægter, saa afviser jeg et saadant Arbejde. Jeg vil nødig misforstaas. Jeg tror ikke, at man i Almindelighed kan sige, at denne Bestemmelse har haft nogen uheldig Indflydelse, men der er brodne Kar i alle Lande, det kan ikke falde mig ind at nægte det, og jeg har, efter Forhandling med Arbejdsløshedsinspektoret, fundet det rigtigt at imødekomme det Ønske, som naturligt har været næret af Arbejdsløsheds-kassebestyrelsen og Arbejdsløshedsnævnet, at gøre det muligt for arbejdsløse Medlemmer i Karenstiden at tage midlertidigt Arbejde, uden at det kommer dem til Skade, og saaledes at de, der var arbejdsløse forud for Overtagelsen af midlertidigt Arbejde, stadig tæller med. Naar de saa paa ny bliver arbejdsløse, kan de regne Dagene med før det midlertidige Arbejde. Det er en saadan Bestem-